

Μαρκέλλας Ῥοβέρτον Βρεῶ; Ἐπείγον. Ἀπάν-
τησις προκατέβληθη! »

« Νέα Ὑόρκη, 6 Ἰουλίου, ὥρα 6 π. μ. Ἰου-
λιῶ Βρεῶ Ἐγκρίνω, ἔρχομαι, περιμένετε. »

Ὁ Ῥοβέρτος ἀνατινάξας τὸ χειρόμακτρον τοῦ
ὤρμησε πρὸς τὸν ἀδελφόν του καὶ τον κατη-
σπάσθη.

— Νὰ τί ἀξίζει νὰ ἔχη κανεὶς ὀλίγον ἀποθε-
ματικὸν κεφάλαιον διὰ τὰς ἀνάγκας του, καὶ μὰ
τὴν ἀλήθειαν δὲν εἶνε καὶ ἀκριθὰ ἀναλόγως τῆς
εὐχαριστήσεως τὴν ὅποιαν μας ἐπροξένησε. Τὸ ὑ-
περωκεάνιον καλῶδιον εἶνε λαμπροτάτη ἐφεύρεσις.

Οὐδεὶς βεβαίως ἐφάνη ἐναντίας γνώμης.

Ὁ Μονφόρτ ἦλθε καὶ ἡ ἔλευσις αὐτοῦ ἐνεποί-
ησεν εἰς πάντας χαρὰν μεγάλην. Ἀλλὰ καὶ αὐ-
τὸς εἶχεν ὑποφέρει πολλὰ ἐν τῇ ζηνητείᾳ. Διότι
ἄλλοτε ὅτε ἐνόμιζεν ὅτι εἶνε μόνος καὶ ἔρημος ἐπὶ
γῆς, ἡ μοναξία δὲν τον ἐβάρυνε, δὲν τον ἐπίεξεν·
ἀλλὰ ἤδη μετὰ τῶν ἄλλων εὐγενῶν αἰσθημά-
των εἶχεν εἰσδύση εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ ἡ ἀνάγκη
τοῦ νὰ αἰσθάνηται ἑαυτὸν ἀγαπώμενον, καὶ
διὰ τοῦτο ἡ δευτέρα αὐτῆ ἐξορία του ἐφάνη εἰς
αὐτὸν πικροτέρα καὶ ἀφόρητος.

Ἡ ἡρεμος χαρὰ τοῦ τέκνου του, ἡ φιλόξενος
ὑποδεξιῶσις τῆς οἰκογενείας Βρεῶ ἐνεστάλαξαν
εἰς τὴν καρδίαν του βάλσαμον, οὐ ἡ παραμυθη-
τικὴ ἐνέργεια ἐγένετο ἐπαισθητὴ καθ' ὅλον αὐ-
τοῦ τὸν μετ' ἔπειτα βίον.

Ὁ κ. Βρεῶ καὶ ὁ Σίμων ἐξ ἅπαντος θὰ ἐξή-
λευον ἀλλήλους καὶ θὰ ἠμιλλῶντο τίς πρῶτος νὰ
περιοποιητῆται καὶ θωπεύῃ τὰ τεκνία τῆς Μαρκέ-
λλας· τοῦτο δὲ θὰ ἦτο τὸ μόνον νέφος τῆς μακα-
ρίας αὐτῶν ὑπάρξεως. Ἀλλ' ὅμως ὁ Θεὸς τῶν
οἰκτιρῶν ἀπέστειλε δύο ἄρρενα, καὶ ἑκάτερος
τῶν πάππων ἀρπάσας ἐν, ἀμιλλᾶται ἤδη νὰ τὸ
διαφθείρῃ διὰ τῶν θωπειῶν, νὰ το κάμῃ μαμ-
μόθρεπτον ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, παππόθρεπτον, *truel-
loxaδμερόν*.

Εὐτυχῶς ὁ Ἰούλιος εἶνε ἐκεῖ, καὶ χρειὰς τυχοῦ-
σης, τοὺς κάμνει τὰς δεούσας παρατηρήσεις.

Ἡ Τριανταφυλλιὰ ἔχει κατάλευκον τὴν κό-
μην, ἀλλὰ θὰ ζήσῃ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐπέκεινα.
Ἡ δὲ κυρὰ Ζαλίνη εἶνε ἡ ἐπίσημος παιδαγωγὸς
τῶν τεκνίων τῆς Μαρκέλλας.

ΤΕΛΟΣ

Ἀδάμαντες ἐπὶ ἀσχήμου κεφαλῆς ὁμοιάζουσι
πρὸς φάρον ἐπὶ σκοπέλου: καθιστώσι καταφανές
τὸ κακὸν μέρος, ἐφ' οὗ εἰσι τεθειμένοι.

Πανταχοῦ ὅπου ἀκούεις νὰ τραγωδοῦσιν εἰμ-
πορεῖς νὰ σταματήσῃς ἀρόβως. Οἱ κακοὶ δὲν ἔ-
χουσιν ἄσματα.

Ἡ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑἰΣΘΗΜΑΤΑ

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ διάσημος Ἰταλὸς
φυσιολόγος Μαντεγάτζας ἐξέδωκεν ἐσχάτως συγ-
γραμμα περιεργότατον καὶ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέρον.
Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἐστίας θέλομεν
σταχυολογήσει ἐκ διαφόρων κεφαλαίων αὐτοῦ
τῆδε κάκεισε τὰ κυριώτατα καὶ μᾶλλον προσίτα
τοῖς πολλοῖς μέρη. Ἀρχόμεθα δὲ σήμερον διὰ τοῦ
κεφαλαίου ὅπερ ἐπιγράφεται:

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Τὸ μέτωπον.

Μετὰ τὸν ὀφθαλμὸν τὸ μέτωπον εἶνε ὁ πιστό-
τερος διερμηνεὺς τῆς νοημοσύνης· ἀνεκαθεν δ' ἡ
εὐρύτης καὶ ὑψηλότης αὐτοῦ ἐθεωρήθη ὡς ἐν τῶν
συστατικῶν τῆς τελείας καλλονῆς. Ἦν δὲ σύμφω-
νος καὶ πρὸς τὴν φύσιν ἡ ἐκτίμησις αὐτῆ, καθό-
σον ἴδιον τῶν ἀγγινοστέρων φυλῶν ἦτο τὸ εὐρὺ
καὶ ὑψηλὸν μέτωπον, ἐνῶ τῶν πνευματικῶς ὑπο-
δεεστέρων χαρακτηριστικωτάτῃ ἦτο πάλιν ἡ τοῦ
μετώπου στενότης.

Λίαν σχετικὴ πρὸς τὸ μέτωπον εἶνε ἡ τῶν
ὀφρύων καμπυλότης· Ἀπαντᾷ δ' αὐτῆ καθ' ὑπερ-
βολὴν μεγάλη παρὰ ταῖς ταπεινοτέρας τῶν φυ-
λῶν συνδυαζομένη πρὸς μέτωπον στενὸν καὶ
πέπιεσμένον.

Ἡ καμπυλότης τῶν ὀφρύων θεωρεῖται ὡς ἐν
τῶν διακριτικῶν σημείων τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου. Αἱ
γυναῖκες ἔχουσι τὰς ὀφρὺς ἥκιστα ἢ οὐδόλως
καμπύλας, τὸ δὲ μέτωπον στενὸν καὶ ἀνεπτυγμέ-
νας τὰς προεξοχὰς αὐτοῦ, ὅπως καὶ τὰ παιδιά.

ὑπάρχει γεωμετρικὴ τις ταξινομήσις τῶν με-
τώπων εἰς τρεῖς κατηγορίας ἀναλόγως τοῦ σχή-
ματος αὐτῶν: εἰς μέτωπα ὀμαλὰ, κυρτὰ καὶ κοί-
λα. Ἀποδίδονται δὲ καὶ διάφοροι ιδιότητες
ἀμφιβόλου ἀκριθείας εἰς τοὺς κεκτημένους διάφο-
ρον σχῆμα μετώπου. Οἱ ἔχοντες ὀμαλὸν τὸ μέ-
τωπον λέγονται ἀγαθοὶ τὴν φύσιν, οἱ κυρτομέ-
τωποι ἰσχυροὶ τὴν ψυχὴν, ἥκιστα δ' ἀξιοζήλευ-
τοι θεωροῦνται οἱ ἰδιοκτῆται κοίλου μετώπου.

Οἱ ὀφθαλμοί.

Τὰ μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτα συστατικὰ τῶν ὀ-
φθαλμῶν εἶνε ἡ ἔκφρασις, τὸ σχῆμα, ἡ θέσις, τὸ
χρῶμα, ἔτι δὲ αἱ ὀφρὺς καὶ αἱ ἐπισκιάζουσαι αὐ-
τοὺς βλεφαρίδες.

Ὁφθαλμὸς μέγας μὴ προεξέχων τῆς κόγχης
ἐγγίζει πρὸς τὴν ἰδανικὴν τελειότητα ὀφθαλ-